

альбом славного уродженця Бойківського краю, де вміщено твори різних періодів, спогади художника, відгуки про його творчість. Помер Юрій Кульчицький 25 січня 1993 р. в Мужені, де й похований.

Юрій Кульчицький існує для нас як історична постать в українському національному мистецтві, сповнена драматизму та трагізму суспільно-політичних подій ХХ століття, аналогів яким не знає історія людства і серед яких йому довелося жити й творити до самого кінця життя. Народний художник України, лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка, львівський мистецтвознавець

Дмитро Крвавич, який особисто був знайомий з Юрієм Кульчицьким, писав: «Все те, що ним зроблено, всупереч усім труднощам, забезпечує йому помітне місце в історії мистецтва України. Якщо іноді говоримо про мистецький подвиг, то творчий доробок митця Юрія Кульчицького, що родом із Підбужа, якраз і є таким подвигом».²

Кожна епоха висуває митців, в творчості яких відбивається сама духовна історія українського народу. Сьогодні ми все більше звертаємось до спадщини видатних постатей Львівщини, захоплюємось пристрасною їх діяльністю у розвитку національного мистецтва і культури. ■

Андрій Гречило

СИМВОЛИ СЕЛИЩА ПІДБУЖ

Мал. 1

Селище Підбуж знаходиться в Дрогобицькому районі Львівської області. Внаслідок проведеної адміністративно-територіальної реформи воно опинилося у складі Східницької селищної громади.

Архівні пошуки дозволили виявити печатку громади Підбужа на документах з другої половини ХІХ ст. Вона круглої форми,

діаметром 33 мм, на ній зображено у центрі виноградний кущ, а по колу йде напис: SIGILLUM COMUNITATIS PODBUZ (печатка громади Підбуж; мал. 1). Проведені нами дослідження сільських печаток Дрогобицької округи показали, що подібні латиномовні написи появляються на кількох печатках інших сіл ще з кінця ХVІІІ ст. Тоді австрійською владою в Галичині була проведена реформа із розподілу земель на домініальні (панські) та рустикальні (селянських громад), що й призвела до появи громадських печаток. Тому цілком ймовірно, що підбузький сюжет з виноградним кущем використовувався ще століттям раніше.

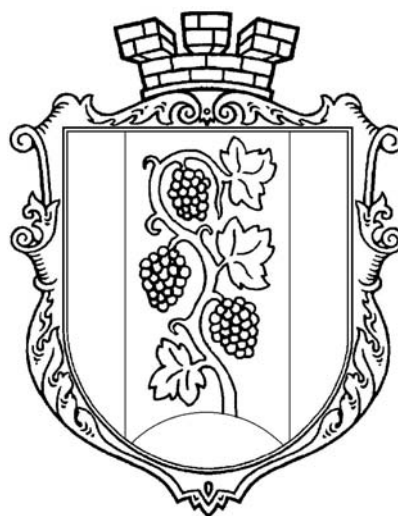
У 2004 р. Підбузька селищна рада звернулася до Українського геральдичного товариства з проханням розробити герб і прапор селища. Проекти символів були оперативно виконані (автор – А. Гречило). Їх затверджено рішенням ХІІ сесії

селищної ради ІV демократичного скликання за № 116 від 3 серпня 2004 р.

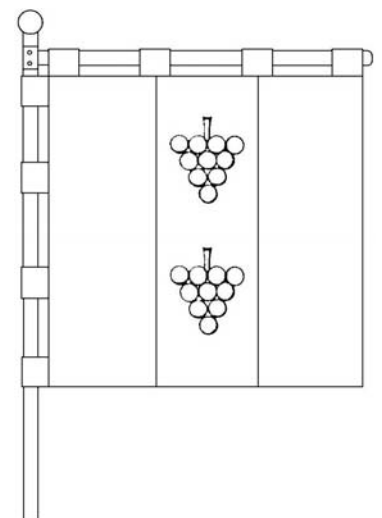
Герб Підбужа: у золотому полі із зеленого пагорба виростає зелена виноградна лоза з листочками і синіми гронами, обабіч – сині боковики (мал. 2).

Прапор: квадратне полотнище, що складається з трьох рівновеликих вертикальних смуг – синьої, жовтої та синьої, на середній жовтій – два стилізовані сині грона винограду з зеленими хвостиками, одне над одним (мал. 3).

У сучасних символах збережено зображення виноградного куща з гронами, відомого з печаток ХІХ ст. Виноградний кущ є символом щедрості, добробуту й багатства. Дві сині смуги (боковики) уособлюють дві річки – Бистрицю та Сторонівку, які протікають по території селища.

Мал. 2

Мал. 3

² Крвавич Дмитро. Юрій Кульчицький із Підбужа/Бойківщина. Науковий збірник. – Дрогобич, 2002. – Т. 1. – С. 290.